

ONZ, SRM, geoinżynieria i chemtrails

6 grudnia 2013

Piąte sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) ostrzega, że mimo globalnych skutków ubocznych i długoterminowych konsekwencji, techniki geoinżynieryjne obejmujące zarządzanie promieniowaniem słonecznym (SRM) powinny być dalej utrzymywane: „Jeśli SRM zostałyby zakończone z jakiegokolwiek powodu, istnieje wysokie przeświadczenie, że temperatura na powierzchni kuli ziemskiej wzrośnie bardzo gwałtownie do wartości zgodnych z wymuszaniem przez gazy cieplarniane.”

Dokument “Climate Change 2013: The Physical Science Basis” (AR5), zastępuje były raport opublikowany w 2007 roku. Pierwsze sprawozdanie IPCC zostało opublikowane w 1990 roku.

Dyskusja w streszczeniu dla decydentów i w tekście AR5 stawia zarządzanie promieniowaniem słonecznym ponad metodami usuwania dwutlenku węgla, które są ograniczone w swojej skuteczności w skali globalnej, ale przyznaje, że metoda nie jest idealna, i że techniki geoinżynieryjne będą miały długoterminowe konsekwencje.

„Podczas gdy cała społeczność akademicka nadal udaje, że nie wie o realiach rzeczywistości globalnej geoinżynierii”, komentuje Dane Wigington ze strony Geoengineering Watch, „to sam fakt, że oni obecnie dyskutują o geoinżynierii w najnowszym raporcie IPCC wskazuje, że chcą odkryć ukrywaną prawdę”.

Zarządzanie promieniowaniem słonecznym składa się z wielu technik, skierowanych na odbijanie lub zmienianie kierunku promieniowania słonecznego, zasadniczo zwiększając zdolność do odbijania promieni słonecznych przez planetę. Wielu geoinżynierów wraz z IPCC, jako proces naprawiania klimatu,

wolą zarządzanie promieniowaniem słonecznym od metod usuwania dwutlenku węgla, ze względu na złożone pętle sprzężenia zwrotnego CO₂ planety, i jako znacznie tańszą i szybszą metodę opylania naszego nieba cząstkami zwiększającymi odbijanie promieni słonecznych.

[...] Zarządzanie promieniowaniem słonecznym ma „trzy podstawowe cechy” – zauważa międzynarodowa rada zarządzania ryzykiem (IRGC) – „Jest tanie, szybkie i niedoskonałe”.

Cytując działacza zajmującego się geoinżynierią, Davida Keitha, IRGC wyjaśnia, że codzienne rozpylając 13.000 ton aerozoli siarczanu do stratosfery, chcą zrównoważyć skutki radiacyjne podwojenia atmosferycznego stężenia CO₂. Można to porównać do konieczności usunięcia „225 milionów ton CO₂ dziennie z atmosfery przez 25 lat.”

[...] W podsumowaniu oprócz ostrzeżenia polityków, że programy rozpylania trwałych smug chemtrails muszą być kontynuowane, IPCC zaprzecza również, że istnieją takie programy. W rozdziale 7 IPCC po prostu stwierdza: „metody SRM są niezaimplementowane i nieprzetestowane”. To dziwne stwierdzenie, biorąc pod uwagę ostrzeżenie, że zatrzymanie SRM będzie ogrzewać planetę. Plus IPCC przyznaje w AR5: „Od AR4 pojawiły się nowe i ulepszone zbiory danych obserwacyjnych. Podjęto również kilka eksperymentów polowych.”

Jeden z wymienionych eksperymentów “Intercontinental Chemical Transport Experiment”, obejmował całą północną półkulę, zbierając pomiary aerozoli pochodzących z Azji, przechodzących przez Pacyfik do Ameryki Północnej, dalej przechodząc przez kontynent i Ocean Atlantycki aż do Europy. Badanie kierowane przez “Global Atmospheric Chemistry Project” obejmowało loty w latach 2004 i 2006, które ponoć liczyły mniej niż kilkadziesiąt.

Kolejny „eksperyment”, nazwany “European Aerosol Cloud Climate and Air Quality”, rozpoczął się w styczniu 2007 r., a

zakończył się w grudniu 2010 r. – był prowadzony przez cztery lata i obejmował również Afrykę. W eksperymencie uczestniczył Uniwersytet Warszawski (Instytut Geofizyki) – patrz dokument poniżej.

Oprócz wspólnych projektów regionalnych, kilka państw również wykonało podobne próby terenowe w obrębie własnych granic. Indie przyznają się do prowadzenia programów SRM od ponad dziesięciu lat. Oczywiście, próby terenowe wykraczają daleko poza „eksperymenty”, gdy obejmują kontynenty i oceany i są prowadzone przez całe lata.

Kolejną niekonsekwencją w AR5 jest omówienie trwałych smug. Pomimo złowrogich ostrzeżeń w podsumowaniu wzywających polityków do kontynuowania swoich programów zarządzania promieniowaniem słonecznym by planeta się nie zagotowała, tekst AR5 widzi trwałe smugi jako metodę odpowiedzialną jedynie za bardzo niewielki wzrost wymuszania radiacyjnego (gdzie energia słoneczna jest wypromieniowana w przestrzeń kosmiczną).

Autor: Rady Ananda

Źródło oryginalne: globalresearch.ca

Źródło polskie: PrisonPlanet.pl